

Ændringer, der er nødvendige som Følge af den nye Straffelov, og som ikke nærmere skal nævnes.

Til § 32 foreslaas føjet en ny Bestemmelse, hvorefter Retten undtagelsesvis kan nægte enkelte bestemte Personer Adgang til et offentligt Retsmøde, naar det skønnes nødvendigt for at opnaa en sandfærdig Forklaring af et Vidne eller en Part.

I § 35 møder man første Gang Spørgsmaalet om *offentlig Votering i Højesteret*, idet det foreslaas tilføjet den nævnte Paragraf, at naar Afstemningen ved Højesteret foregaar offentligt, indføres der en stenografisk Gengivelse af den i en særlig Retsbog, af hvilken efter § 41 enhver, der har retlig Interesse deri, kan forlange Udskrift. I nærværende Lovforslag foreslaas nemlig ligesom i det i 1925—26 forelagte Lovforslag, og — som i Aarvog 1925—26, Side 317, anført — af Flertallet i et da af Ministeren nedsat Udvalg, at Afstemningen i Højesteret foregaar offentligt, idet der foreslaas tilføjet § 214:

»Ved Højesteret foregaar dog Afstemning om alle Domme, der afsiges efter mundtlig Domsforhandling, offentligt, saaledes at den stemmegivendes Grunde samtidig anføres. Efter Raadslagningens Afslutning bestemmer Præsidenten, i hvilken Rækkefølge Afstemningen skal foregaa. I Sager, hvis Behandling er foregaaet for lukkede Døre, kan Retten dog beslutte, at Afstemningen skal være hemmelig.«

Ligeledes tilføjes der § 216:

»Ved Højesteret skal, naar Afstemningen ikke foregaar offentligt, Dommen, hvis den ikke er vedtaget enstemmigt, indeholde Oplysning om, hvilke af Rettens Medlemmer der er uenige i den, og hvilke Punkter Uenigheden gælder. Den eller de Dommere, der er uenige i Afgørelsen, kan i Dommen forlange optaget en Redegørelse for deres Mening.«

I Forbindelse med Forslaget om Indførelse af offentlig Votering foreslog det nævnte Udvalgsflertal under Henvi- ning til, at offentlig Votering maatte antages at ville med- føre en ikke uvæsentlig Forøgelse af Højesterets Arbejde, at det kun skulde være nødvendigt at lade 5 — ikke som nu 9 — Højesteretsdommere deltage i den enkelte Sags Afgørelse, saaledes at Retten vilde kunne deles i to Afdelinger. Ligesom i Lovforslaget 1925—26 er der dog i nærværende Lovforslag ikke stillet noget Ændringsforslag i denne Retning, idet